

Cine-i fara lingura nu mananca



Marele rege Matei Corvin avea obiceiul de a merge prin țară și a vedea îndeaproape care era viața supușilor săi. Îmbrăcat în haine simple, el putea afla multe lucruri despre oameni, fără să fie recunoscut de către aceștia. Într-o iarnă, regele Matei Corvin își luă rămas bun de la soția sa și, părăsind pe furiș palatul, plecă în regat spre a afla ce mai fac supușii săi.



Regele merse ce merse, până ce ajunse la casa unui cioban bătrân. Regele îi spuse ciobanului că este un călător venit de departe și caută adăpost pentru o noapte. Fără să bănuiască o clipă că îl are în față pe însuși Matei Corvin, ciobanul îl primi pe rege în casa lui și îl trată cu tot ce avea mai bun pe masă. Regelui îi plăcu ospitalitatea ciobanului și își propuse să-l ajute pe acesta cum o putea, căci ciobanul nu era prea înstărit.



Lucrurile se brodiră în așa fel, încât atunci când sosi primăvara, ciobanul nostru nu mai rămăsese cu nicio oaie în bătătură, căci toate îi muriseră de frig în timpul iernii. Singura ființă care mai rămăsese în viață din ograda ciobanului era doar câinele său credincios.



Tocmai atunci, un trimis de-al lui Matei Corvin veni călare la casa ciobanului și îi spuse acestuia că este invitat la palatul regal. Trimisul îi citi ciobanului dintr-un document pe care-l avea la el că Regele Matei Corvin îl pofteste pe ciobanul cutare la ospățul ce va avea loc peste câteva zile, la el la palat. Pentru a avea trecere liberă prin fața străjilor, trimisul regelui îi dădu ciobanului documentul cu pricina.



Zis și făcut. În ziua stabilită, ciobanul luă la el documentul și, însoțit de câinele său, o porni spre palatul regal.



Cum îl văzu în fața palatului, primul străjer îi întrebă pe ciobanul nostru ce anume caută acolo. Ciobanul scoase documentul și îi citi străjerului că este invitat la ospățul regal.



Străjerul luă documentul și văzu cu ochii lui că așa stăteau lucrurile. Însă văzându-l pe ciobanul nostru un om atât de simplu, străjerul se gândi în sinea lui că ar fi foarte nimerit să profite de naivitatea acestuia. Așa că îi spuse: 'Probabil că Regele te-a chemat la palat ca să te răsplătească cu ceva. Făgăduiește-mi că, dacă te las să treci mai departe, vei împărți cu mine pe din două ceea ce vei primi acolo.' Ciobanul nu avu ce să facă și îi promise străjerului că îi va da jumătate din ceea ce va primi de la Matei Corvin. Apoi trecu mai departe.



Însă la următoarea poartă, ciobanul fu oprit de un alt străjer. Aceeași poveste și aici. Străjerul îl întrebă mai întâi pe cioban ce caută la Matei Corvin. Ciobanul îi arată documentul, prin care dovedea că este invitat acolo.



Străjerul presupuse și el că regele vrea să-i dăruiască ciobanului ceva anume, și de aceea, îi spuse acestuia că-l lasă să treacă mai departe, dacă va împărți cu el ceea ce va primi de la Matei Corvin. Ciobanul încuviință și de această dată, astfel că putu să treacă mai departe.



În cele din urmă, ciobanul ajunsese la masa regală. Regele îl pofti pe cioban la masă, chiar lângă el. Regele dorea să vadă cât de descurcăreț era ciobanul nostru și dacă se arăta vrednic într-adevăr de răsplată după ospăț. Așa că în mod intenționat, regele ordonase să nu-i fie pusă lingură la masă ciobanului și alesese să stea tocmai lângă el, pentru a-l vedea cum anume se descurcă într-o asemenea împrejurare.



Supa fu adusă la masă, iar regele spuse: 'Cine nu are lingură, nu mănâncă!'.



Ce era să facă ciobanul nostru? Văzuse el bine că toți ceilalți de la masă aveau lingură, numai el nu. Ba pe deasupra, unii dintre meseni chicoteau pe furiș pe seama lui.



Așa că ciobanul luă pâinea, și rupându-și un colț din ea, scoase miezul de acolo și își încropi astfel o lingură din coaja rămasă. Apoi ținu pâinea în dreptul său. Iată cum ceilalți meseni erau acum în postura de a nu putea mânca. Regele fu uimit de istețimea ciobanului, care schimbasese atât de ușor situația în favoarea lui.



Matei Corvin îl întrebă însă pe cioban ce anume a vrut să arate în împrejurarea de adineauri. Ciobanul îi răspunse regelui că nu acela care nu are lingură nu poate mânca, ci acela care nu are pâinea. Regele fu și mai uimit de răspunsul ciobanului și îl felicită pe acesta pentru cuvintele sale pline de tâlc.



După ospăț, regele îi spuse ciobanului că el a fost străinul care iarna trecută i-a cerut găzduire, fiind primit de către acesta cu toată ospitalitatea. Drept urmare, regele dorea să-l răsplătească acum pe cioban cu orice îi va cere acesta. Ciobanul își aduse aminte de cei doi străjeri de la intrare și îi spuse regelui că ar vrea să primească o bătaie bună, știe el de ce. Matei Corvin fu din nou uimit de răspunsul ciobanului, care trebuia să aibă tâlcul său bine ascuns.



De aceea, regele îl întrebă pe cioban ce anume a vrut să spună adineauri. Ciobanul îi mărturisi regelui că la intrarea în palat, întâlnise doi străjeri, care-l lăsaseră să treacă mai departe, sub promisiunea că va împărți cu ei pe din două ceea ce va primi de la Matei Corvin. Regele pricepu tâlcul spuselor ciobanului și porunci...



... să fie aduși de îndată cei doi străjari. Aceștia nu putură tăgădui ceea ce spusese ciobanul, care părea că se bucura de mare trecere în fața regelui. Ciobanul își reînnoi cererea de a primi o bătaie bună de la rege. Însă bătaia cu pricina trebuia să fie împărțită în mod egal celor doi străjari, căci fiecare dintre ei îi ceruse jumătate din ceea ce va primi de la Matei Corvin.



Spre a servi o pildă tuturor celor de față, Regele Matei Corvin porunci slujitorilor să-i bată zdravăn pe cei doi străjeri, iar ciobanului îi dădu o răsplată frumoasă în aur și argint, pentru ospitalitatea și istețimea de care dăduse dovadă.



SFARSIT

SFARSIT